

Repertoriumnummer	
2022 / 2477.	
Datum van uitspraak	
6 oktober 2022	
Rolnummer	
2021/AB/827	
Beslissing waartegen beroep	
21/194/A	

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

negende kamer

Arrest

COVER 01-00002918964-0001-0027-02-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSCRECHT ZELFSTANDIGEN - bijdragen zelfstandigen
tegensprekelijk arrest
definitief

BOTECK BV (hierna "**BOTECK**" of "**de vennootschap**"), ON 0847.672.211, met
maatschappelijke zetel te 3120 TREMELO, Van Meerstraetenlaan 1, appellant,
vertegenwoordigd door mr.

tegen

ACERTA SOCIAAL VERZEKERINGSFONDS VZW (hierna "**ACERTA**"), ON 0416.377.646, met
maatschappelijke zetel te 1020 BRUSSEL, Esplanadeplein 1, postbus 65 en met
uitbatingsetel te 2610 WILRIJK (ANTWERPEN), Groenenborgerlaan 16, geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr.

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank Leuven op 5 november 2021, 3de kamer (AR 21/194/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd bij de griffie op 4 december 2021
- de conclusies en de stukken van de beide partijen.

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 6 september 2022, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen voor uitspraak.

1 FEITEN

Uit de stukken die partijen neerlegden, blijken de volgende feiten:

De heer S (hierna “de heer S”) sloot zich bij ACERTA aan op 24 januari 2005 als zelfstandige in hoofdberoep en dit uit hoofde van zijn mandaat van bestuurder bij ENTEC nv (stukken 2 en 3 ACERTA). De heer S bleef bij ACERTA aangesloten tot en met 18 april 2012 (zie vermelding in stuk 4 ACERTA), zijnde de datum waarop ENTEC nv failliet werd verklaard (stuk 1 BOTECK). De heer S trad vervolgens vanaf het 3de kwartaal 2012 in dienst van BOTECK als werknemer.

Op 27 oktober 2014 liet de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID (RSZ) het volgende weten aan het RIJKSINSTITUUT VOOR DE SOCIALE VERZEKERINGEN DER ZELFSTANDIGEN (RSVZ) (stuk 4 ACERTA, 2de blad):

“[...]

Betreft: ambtshalve niet-onderwerping aan het sociale zekerheidsstelsel voor werknemers

Werkgever : BOTECK BVBA, BEERZELSTRAAT 11, 2580 PUTTE

[...]

Op basis van de gegevens die wij hebben verzameld naar aanleiding van een onderzoek naar schijnzelfstandigheid is de RSZ-controle van oordeel dat S (INSZ:) voor zijn prestaties bij de bovengenoemde werkgever niet onderworpen diende te worden aan de sociale zekerheid wegens het ontbreken van een van de constitutieve elementen van een arbeidsovereenkomst namelijk gezag.

We hebben dan ook regularisaties uitgevoerd om de prestaties te schrappen vanaf het derde kwartaal 2012 tot en met het tweede kwartaal 2014.

[...]”

Vervolgens liet het RSVZ op 11 augustus 2015 het volgende weten aan ACERTA (stuk 4 ACERTA, 1ste blad):

“[...]

S.

Geachte heer, Geachte mevrouw,

Middels een schrijven uitgaande van de RSZ-diensten (dd 27 10 214) (cf. kopie hierbij), werden wij op de hoogte gebracht van de ambtshalve schrapping over de periode 2012/3° tot en met 2014/2°.

Tevens werd hieraan toegevoegd dat betrokkene over 2014/3° ook niet mag aangegeven worden als loontrekkende. (betreft herkwalificatie van LT naar zelfstandige in de BVBA Boteck-0847.672.211-)

Aangezien betrokkene bij uw fonds is aangesloten is tot en met 18 04 2012 (: cf ARZA), dient de aansluiting verlaat tot op heden en verder.

[...]"

Klaarblijkelijk dienden de heer S en BOTECK vervolgens bij de COMMISSIE VOOR VRIJSTELLING VAN BIJDAGEN een aanvraag tot vrijstelling van betaling van bijdragen en ontheffing van de solidaire aansprakelijkheid in¹. Dit werd blijkbaar geweigerd in september 2016 (stuk 6 ACERTA, zie ook stuk 7 ACERTA, 2de blad).

Op 7 oktober 2016 maakte ACERTA een afrekening op van de sociale bijdragen zelfstandigen verschuldigd uit hoofde van het zelfstandig statuut van de heer S voor de periode vanaf het 3de kwartaal 2012 tot en met 3de kwartaal 2016 (stuk 6 ACERTA).

Daarop nam de heer S contact op met ACERTA waarbij hij aangaf dat hijzelf dit onmogelijk kon betalen. Hij gaf ook aan dat BOTECK niet over voldoende middelen beschikte, maar bereid was om te overleggen naar een haalbare oplossing (stuk 7 ACERTA). Daarop liet ACERTA weten dat er nog een afbetaling kon toegestaan worden over maximaal drie maanden met een eerste betaling tegen 28 oktober 2016 (stuk 7 ACERTA). Een antwoord van de heer S of BOTECK hierop ligt niet voor.

Op 9 november 2017 maakte ACERTA aan de heer S een "kwartaalafrekening 2017/4" over (stuk 5 BOTECK). Volgens pagina 1 hiervan dient de heer S een bedrag

¹ Dat zij zich tot de commissie richtten, blijkt uit de stukken, doch documenten betreffende de concrete inhoud van hun aanvraag worden niet bijgebracht. Ook de beslissing zelf van de commissie ligt niet voor.

van 3.212,03 euro *“meteen te betalen”* en een bedrag van 919,60 euro *“te betalen vóór 20 december 2017”*, tezamen dus 4.131,63 euro. Uit pagina 2 blijkt dat het bedrag van 3.212,03 euro betrekking heeft op het 1ste tot en met het 4de kwartaal 2015, het 1ste tot en met het 3de kwartaal 2016 en het 1ste tot en met het 3de kwartaal 2017. Het bedrag van 919,60 euro heeft betrekking op het 4de kwartaal 2017. Vervolgens is op pagina 3 onder de hoofding *“REGULARISATIE”* een overzicht terug te vinden van *“GEWIJZIGDE KWARTALEN”*. Het betreft hier het 3de kwartaal 2012 tot en met het 3de kwartaal 2015.

Eveneens op 9 november 2017 richtte de raadsman van de heer S een e-mail aan ACERTA (stuk 7 ACERTA):

“Geachte Mevrouw,

Als raadsman van dhr. S. verwijst ik naar ons telefonisch onderhoud van vandaag.

In bijlage vindt u de afrekening die cliënt op zijn verzoek had ontvangen². Ik noteer dat dit niet strookt met betalingen die u voor u had, hetgeen ook mijn cliënt heeft vastgesteld.

U zal mij verduidelijking willen bezorgen alsook een overzicht van hoe de door cliënt gedane betalingen zijn toegerekend.

Hoogachtend.”

Daarop antwoordde ACERTA³ (stuk 7 ACERTA):

“Geachte mevrouw,

Bij nazicht zijn alle betalingen waar een mededeling bij stond vermeld aangewend zoals uitdrukkelijk gevraagd door klant.

Hetgeen nu nog onbetaald is op het jaar 2015 zijn supplementen ontstaan naar aanleiding van het ontvangen van de correcte inkomsten over het jaar 2015 in maart 2017.

² Nota van het hof: Deze bijlage wordt niet bijgebracht door BOTECK.

³ Nota van het hof: De e-mail die wordt bijgebracht, vermeldt geen datum.

Dit betrof een supplement van 9,44 euro per kwartaal + ondertussen verhogingen geeft 12,06 euro per kwartaal.

Het eerste, tweede en derde kwartaal 2016 werden laattijdig betaald zodat er verhogingen op aangerekend zijn (totaal 72,07 euro per kwartaal).

Het jaar 2017 werd nog niet vereffend.

Het kwartaal 2012/2 wordt voor klant niet gevorderd.

Het bedrag vermeld op de afrekening dient nog vereffend te worden.

Met vriendelijke groet"

Vervolgens richtte de raadsman van de heer S op 23 november 2017 een e-mail aan ACERTA met volgende inhoud (stuk 6 BOTECK, ook opgenomen in stuk 7 ACERTA):

"Geachte Mevrouw,

In goede orde mocht ik uw e-mail van 10.11.2017⁴ ontvangen.

Mijn cliënt wenst volgend voorstel van afbetaling te doen:

Acerta – overzicht openstaand te betalen – per 09-11-2017

2015/1	12,06
2015/2	12,06
2015/3	12,06
2015/4	12,06
2016/1	72,07
2016/2	72,07
2016/3	72,07
2017/1	1002,37
2017/2	977,65
2017/3	967,56
2017/4	919,6

⁴ Nota van het hof: Deze e-mail wordt door geen van beide partijen voorgelegd.

Totaal te betalen 4131,63

Voorstel plan afbetaling

15/01/2018	500
15/02/2018	500
15/03/2018	500
15/04/2018	500
15/05/2018	500
15/06/2018	500
15/07/2018	500
15/08/2018	500
15/09/2018	131,63

Totaal 4131,63

Gelieve mij te informeren of u hiermee akkoord gaat.

Ik noteer dat na betaling van de laatste schijf op 15.09.2018 alle openstaande schulden op 09.11.2017 zullen voldaan zijn.

Uw reactie tegemoetziend.”

Op 1 december 2017 liet ACERTA het volgende weten aan de raadsman van de heer S (stuk 6 BOTECK, ook opgenomen in stuk 7 ACERTA):

“Mevrouw,

Wij zijn akkoord met vermeld afbetalingsplan.

De stortingen dienen te gebeuren op ons rekeningnummer [...] met referte “550211 369 82 periode 1/2015-4/2017.

Met vriendelijke groet,

[...]”

Met een vonnis van 4 december 2017 van de Rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Mechelen, werd de heer S , die in staat van faillissement was verklaard bij

vonnis van de Rechtbank van koophandel Mechelen van 24 februari 2014, verschoonbaar verklaard (stuk 4 BOTECK).

Op 19 december 2018 richtte ACERTA een brief getiteld "*Sociale bijdrage zelfstandige Stuiting verjaring*" aan BOTECK (stuk 8 ACERTA). De brief werd effectief aangetekend verstuurd op 31 december 2018 (stuk 10 ACERTA). Volgens het bijgevoegd rekeninguittreksel heeft de brief betrekking op het 3de en 4de kwartaal 2012, het 1ste tot en met het 4de kwartaal 2013, het 1ste tot en met het 4de kwartaal 2014 en het 3de en 4de kwartaal 2018.

Op 16 maart 2020 maakte gerechtsdeurwaarder BRACKEVA klaarblijkelijk op verzoek van ACERTA een aanmaning over aan BOTECK en de heer S ⁵.

Op 6 april 2020 richtte de raadsman van de heer S en BOTECK de volgende reacties aan het gerechtsdeurwaarderskantoor (stuk 9 BOTECK):

"Geachte heer/mevrouw,

Ik word geraadpleegd door BOTECK BVBA, met zetel te 3120 Tremelo, Van Meerstraetenlaan 1, die mij uw aanmaning dd. 16.03.2020 met uittreksel overmaakt.

Deze vordering wordt integraal betwist. De bijdragen verschuldigd aan ACERTA SVF voor het derde en vierde kwartaal 2019 werden voldaan.

De overige kwartalen zijn niet verschuldigd.

Bovendien werden betalingen uit het verleden toegerekend op kwartalen die niet verschuldigd waren, waardoor er eigenlijk teveel werd betaald, waaromtrent mijn cliënte zich alle recht voorbehoudt.

Er kunnen dan ook geen kosten verschuldigd zijn uit hoofde van de aanmaning.

Dit zal ook worden meegedeeld aan ACERTA SVF.

⁵ Nota van het hof: deze aanmaning wordt door geen van beide partijen voorgelegd.

U gelieve dan ook geen verdere kosten te maken dewelke in ieder geval zullen worden betwist.

Dit schrijven wordt u gericht zonder enige nadelige erkenning en onder voorbehoud van alle rechten.

Met oprechte hoogachting.”

En:

“Geachte heer/mevrouw,

*Ik word geraadpleegd door dhr. S , wonende te
die mij uw aanmaning dd. 24.03.2020 met uittreksel overmaakt.*

Deze vordering, die voornamelijk bestaat uit bijdragen aan Acerta SVF voor het derde en vierde kwartaal van 2019, wordt betwist gezien zij werd voldaan.

Er kunnen dan ook geen kosten verschuldigd zijn uit hoofde van de aanmaning.

Dit zal ook worden meegedeeld aan Acerta SVF.

U gelieve dan ook geen verdere kosten te maken dewelke in ieder geval zullen worden betwist.

Met oprechte hoogachting.”

Vervolgens ging ACERTA op 22 maart 2021 over tot betekening van een dwangbevel aan BOTECK waarbij deze vennootschap verzocht werd om binnen de 24 uur een bedrag van 54.793,92 euro te betalen uit hoofde van verschuldigde bijdragen, verhogingen, intresten en kosten (stuk 1 ACERTA). Uit het bijgevoegde kohier blijkt dat het gaat om de sociale bijdragen als zelfstandige die de heer S verschuldigd is voor de periode 4de kwartaal 2012 tot en met 4de kwartaal 2014. Nog volgens het kohier wordt BOTECK hiervoor door ACERTA aangesproken op basis van de hoofdelijke aansprakelijkheid die voorzien is in art. 15 §1 KB nr. 38.

2 PROCEDURE EERSTE AANLEG

Aangezien BOTECK geen gevolg wenste te geven aan het dwangbevel dat haar betekend werd, ging zij op 21 april 2021 over tot betekening aan ACERTA van een *“dagvaarding in verzet tegen de uitvoering van een dwangbevel”*. Hiermee werd de zaak aanhangig gemaakt bij de Arbeidsrechtbank Leuven, waar deze zaak werd ingeschreven onder het nummer AR 21/194/A.

Met een vonnis van 5 november 2021 verklaarde de Arbeidsrechtbank Leuven de vordering van BOTECK ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond, in zoverre haar wordt toegestaan om zich van het aan ACERTA verschuldigde bedrag te kwijten bij maandelijkse afbetalingen van 5.000,00 euro per maand, waarvan de eerste wordt vastgesteld op 01/12/2021, en waarvan de laatste het saldo bevat. Daaraan werd toegevoegd dat indien voornoemde bedragen op één van de vervaldagen niet betaald zou zijn, het verschuldigde saldo onmiddellijk invorderbaar is, zonder ingebrekestelling. Tenslotte werd BOTECK veroordeeld tot betaling van de kosten van het geding, als volgt begroot: 234,72 euro (dagvaarding/verzet tegen dwangbevel), 3.250,00 euro (rechtsplegingsvergoeding verwerende partij) en 3.250,00 euro (rechtsplegingsvergoeding eisende partij).

3 PROCEDURE IN HOGER BEROEP

Met een verzoekschrift dat bij de griffie van het Arbeidshof Brussel werd neergelegd op 4 december 2021 stelde BOTECK hoger beroep in tegen dit vonnis.

Met een beschikking van 4 februari 2022 werden conform art. 747 §2 Ger.W. conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald. De partijen weken klaarblijkelijk in onderling akkoord af van deze kalender, waarvan ook akte genomen werd op het zittingsblad van de zitting van de 9de kamer op 6 september 2022.

In haar (enige) *“beroepsconclusie”*, neergelegd op 2 juni 2022, vordert BOTECK:

“Het hoger beroep van concludante toelaatbaar, ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens, opnieuw rechtdoende,

Te zeggen voor recht dat het dwangbevel betekend dd. 22.03.2021 nietig is en ACERTA SOCIAAL VERZEKERINGSFONDS VZW niet over een uitvoerbare titel beschikt.

Te horen zeggen dat de vordering van ACERTA SOCIAAL VERZEKERINGSFONDS VZW voor wat betreft de bijdragen en verhogingen van het vierde kwartaal 2012 verjaard is, ondergeschikt deze af te wijzen als ongegrond.

De vordering van ACERTA SOCIAAL VERZEKERINGSFONDS VZW voor de overige kwartalen af te wijzen als ongegrond, minstens alvorens recht te doen ACERTA SOCIAAL VERZEKERINGSFONDS VZW te bevelen:

- *toelichting te geven omtrent:*
 - 3) *de berekeningsbasis van de sociale bijdragen over de periode 01.10.2012-31.12.2014;*
 - 4) *de toerekening van alle betalingen die dhr. S en BOTECK BV hebben gedaan sedert 01.10.2012.*
- *een duidelijke afrekening voor te leggen waaruit blijkt hoe de betalingen die sedert 01.10.2012 werden uitgevoerd werden toegerekend.*

Ondergeschikt:

- *geïntimeerde af te wijzen van de gevorderde verhogingen;*
- *concluante toe te laten het bedrag waartoe zij zou worden veroordeeld, af te betalen a rato van 500,00 EUR per maand.*

ACERTA SOCIAAL VERZEKERINGSFONDS VZW te horen veroordelen om te betalen aan concluante de kosten van betekening van het dwangbevel (234,72 euro), meer de kosten van het geding, met inbegrip van:

- *de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg ten bedrage van 3.250,00 EUR*
- *de rechtsplegingsvergoeding in beroep ten bedrage van 3.250,00 EUR."*

ACERTA van haar kant vraagt in haar "syntheseconclusie in hoger beroep":

"Concluante verzoekt om hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren dienvolgens het bestreden vonnis te bevestigen.

Appellante te veroordelen tot de kosten van het geding inclusief de RPV ten bedrage van:

- *3.250,00 euro RPV eerste aanleg*
- *3.250,00 euro RPV hoger beroep"*

4 ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het blijkt niet dat het bestreden vonnis werd betekend, zodat kan aangenomen worden dat het hoger beroep tijdig is. De andere vormvoorwaarden werden eveneens nageleefd. Het hoger beroep van BOTECK is bijgevolg ontvankelijk.

5 BEOORDELING TEN GRONDE

1.

ACERTA liet op 22 maart 2021 een dwangbevel betekenen aan BOTECK en dit uit hoofde van sociale bijdragen verschuldigd door de heer S voor de periode 4de kwartaal 2012 tot en met 4de kwartaal 2014. ACERTA beriep zich daarbij op de hoofdelijke aansprakelijkheid van BOTECK voor haar mandataris, de heer S

Deze hoofdelijke aansprakelijkheid is voorzien in art. 15 §1, 3de lid KB nr. 38 dat het volgende bepaalt:

“De zelfstandige is, samen met de helper, hoofdelijk gehouden tot de betaling van de door deze laatste verschuldigde bijdragen en administratieve geldboeten, bedoeld in artikel 17bis. Hetzelfde geldt voor de rechtspersonen voor de bijdragen en de administratieve geldboete bedoeld in artikel 17bis verschuldigd door hun vennoten of mandatarissen.” (onderlijning en nadruk door het hof)

Door deze hoofdelijkheid, waarmee men de inning wil waarborgen van de “verschuldigde bijdragen” in verband met de uitoefening van mandaten die aanleiding geven tot onderwerping aan het sociaal statuut der zelfstandigen, zijn de rechtspersonen verplicht tot dezelfde schuld als hun vennoten en mandatarissen.

De RSZ heeft in 2014 vastgesteld dat in de relatie tussen BOTECK en de heer S vanaf het 3de kwartaal 2012 het element gezag ontbrak. De heer S dient beschouwd te worden als zelfstandige mandataris in BOTECK vanaf het 3de kwartaal 2012. Uit niets blijkt dat BOTECK of de heer S ooit deze beslissingen als dusdanig betwist hebben.

Uit hoofde van dit zelfstandig statuut van de heer S vanaf het 3de kwartaal 2012 is hij sociale bijdragen verschuldigd aan zijn sociale verzekeringskas, zijnde ACERTA. Gezien art. 15

§1, 3de lid KB nr. 38 kan ACERTA in principe eveneens BOTECK aanspreken voor de betaling van deze bijdragen.

2.

BOTECK voert in de eerste plaats aan dat de schuldvordering van ACERTA betwist werd zodat ACERTA geen beroep kon doen op een dwangbevel voor het innen van de sociale bijdragen. BOTECK meent zodoende dat het dwangbevel nietig verklaard moet worden en dat het hof voor recht moet zeggen dat ACERTA niet over een uitvoerbare titel beschikt.

Art. 20 §7 van het Koninklijk Besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen (BS 29 juli 1967, hierna "KB nr. 38") bepaalt:

"Onverminderd hun recht om voor de rechter te dagvaarden kunnen de door dit artikel beoogde kassen als inningsinstellingen van de bijdragen de bedragen die hen verschuldigd zijn, alsmede de administratieve geldboete bedoeld in artikel 17bis, eveneens bij wijze van dwangbevel invorderen.

De Koning bepaalt de voorwaarden en modaliteiten van vervolging door middel van een dwangbevel evenals de kosten die eruit voortvloeien en hun tenlastelegging."

Hieraan werd uitvoering gegeven in art. 47bis van het Koninklijk Besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen (BS 28 december 1967, hierna "KB van 19 december 1967"). De 1ste paragraaf van dit art. 47bis bepaalt:

"§1. Voor de toepassing van artikel 20, § 7, van het koninklijk besluit nr. 38 kunnen de bijdragen evenals de verhogingen, verwijlntresten en andere aanhorigheden worden ingevorderd bij wijze van dwangbevel door de sociale verzekeringskas waaraan zij verschuldigd zijn voor zover de onderworpenen de bedragen die aan hem werden gevraagd niet heeft betwist of geen uitstel van betaling heeft gevraagd en verkregen volgens de in artikel 46 gestelde voorwaarden en termijnen." (onderlijning en nadruk door het hof)

Uit deze bepaling volgt dat ingeval de bijdragen die de sociale verzekeringskas wenst betaald te zien, betwist worden door de tegenpartij, de sociale verzekeringskas geen gebruik kan maken van het dwangbevel. Om het gebruik van het dwangbevel te verhinderen, volstaat het evenwel niet dat de vordering louter formeel betwist wordt. Deze betwisting moet ook enige ernst vertonen.

In haar conclusie verduidelijkt BOTECK niet hoe en op welke wijze zij de bijdragen die van haar gevorderd werden op basis van de hoofdelijke aansprakelijkheid voorzien in art. 15 §1 KB nr. 38, betwist heeft. Zij vergenoegd zich ermee te poneren *“De schuldvordering van ACERTA werd betwist zodat ACERTA geen beroep kon doen op een dwangbevel voor het innen van de bijdragen”* (zie conclusie BOTECK p. 5). Uit de stukken blijkt dat de raadsman van BOTECK en de heer S op 6 april 2020, na ontvangst van de aanmaning van gerechtsdeurwaarder BRACKEVA, deze gerechtsdeurwaarder heeft aangeschreven (zie hoger bij de uiteenzetting van de feiten). In de brieven die hij verstuurde, wordt weliswaar gesteld dat de vordering betwist wordt, doch er wordt verder enkel een zeer summiere toelichting gegeven:

- In de brief die verstuurd werd namens de heer S wordt enkel gesteld: *“Deze vordering, die voornamelijk bestaat uit bijdragen aan Acerta SVF voor het derde en vierde kwartaal van 2019, wordt betwist gezien zij werd voldaan.”* Er wordt dus enkel een zeer beknopt argument ontwikkeld met betrekking tot het 3de en 4de kwartaal 2019, waarop het later uitgevaardigde dwangbevel geen betrekking heeft. Bovendien wordt geen betalingsbewijs bijgebracht, zodat de betwisting niet gestaafd wordt.
- In de brief die verstuurd werd namens BOTECK wordt, nadat gesteld werd dat de vordering integraal betwist wordt, enkel nog het volgende vermeld:

- *“De bijdragen verschuldigd aan Acerta SVF voor het derde en vierde kwartaal 2019 werden voldaan”.*

Zoals hierboven reeds aangehaald, heeft het dwangbevel geen betrekking op deze kwartalen. Bijkomend moet erop gewezen worden dat hiervan -net zoals in de brief die gericht werd namens de heer S - geen enkel bewijs wordt bijgebracht.

- *“De overige kwartalen zijn niet verschuldigd.”*

Er wordt niet de minste toelichting of verduidelijking gegeven waarom deze kwartalen mogelijks niet verschuldigd zouden zijn.

- *“Bovendien werden betalingen uit het verleden toegerekend op kwartalen die niet verschuldigd waren, waardoor er eigenlijk teveel werd betaald, waaromtrent mijn cliënte zich alle rechten voorbehoudt.”*

Wederom wordt niet de minste toelichting of verduidelijking gegeven: Om welke betalingen gaat het? Op welke kwartalen werden deze toegerekend? Ook cijfermatig komt er geen enkele verduidelijking in verband met het beweerdelijk teveel betaalde.

Uit de stukken die voorliggen, blijkt ook niet dat BOTECK haar beweerde betwisting naderhand heeft uitgediept, verder toegelicht of verduidelijkt, weze het cijfermatig of met andere gegevens.

Rekening houdend met dit alles is het hof van oordeel dat de brieven die verstuurd werden op 6 april 2020 niet beschouwd kunnen worden als een betwisting in de zin van art. 47bis §1 KB van 19 december 1967. ACERTA kon gebruik maken van een dwangbevel om de bijdragen voor het 4de kwartaal 2012 tot en met het 4de kwartaal 2014 in te vorderen. Er bestaat geen aanleiding om het dwangbevel van 22 maart 2021 nietig te verklaren.

3.

BOTECK voert vervolgens aan dat de vordering van ACERTA deels verjaard is, met name voor wat betreft de bijdragen en accessoria voor het 4de kwartaal 2012.

Het verweer van ACERTA dienaangaande is zeer summier, met name stelt ACERTA enkel dat de verjaring gestuit werd met het aangetekend schrijven van 19 december 2018 (bewijs van aangetekende zending op 31 december 2018 wordt bijgebracht).

Art. 16 §2 KB nr. 38 in de versie zoals relevant voor de toepassing van dit geschil bepaalt:

“De vordering van de in dit besluit voorziene bijdragen verjaart na vijf jaren te rekenen vanaf de 1ste januari die volgt op het jaar waarvoor zij verschuldigd zijn.

De verjaring wordt gestuit:

- 1° op de wijze bepaald in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek;*
- 2° met een aangetekende brief waarbij het organisme dat belast is met de invordering de door de betrokkene verschuldigde bijdragen opvordert;*
- 3° met een aangetekende brief door het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen verzonden in het raam van de in artikel 21, §2, 1°, aan dat Instituut toevertrouwde opdracht en waarbij de betrokkene aangemaand wordt aan te sluiten bij een sociaal verzekeringsfonds. Genoemde aangetekende brief stuit in voorkomend*

geval eveneens de verjaring van de vordering van de bijdragen die verschuldigd zijn door de in artikel 7bis bedoelde meewerkende echtgenote.

De Koning bepaalt wanneer de verjaringstermijn ingaat wat de bijdragen betreft tot regularisatie verschuldigd in de gevallen bedoeld in artikel 13bis, § 1.”

Het laatste lid heeft betrekking op de situaties van aanvang of hervatting van de beroepsbezigheid. In uitvoering daarvan voorzag art. 49 KB van 19 december 1967 tot en met 31 december 2014:

“De bij artikel 16 van het koninklijk besluit nr. 38 vastgestelde verjaringstermijn gaat in op 1 januari van het derde jaar volgend op het jaar waarin de bezigheid een aanvang nam, voor wat betreft:

- de bij begin van bezigheid overeenkomstig artikel 13ter, §§2 en 4, van het koninklijk besluit nr. 38, verschuldigde regularisatiebijdragen [...].”*

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat de vordering van de sociale verzekeringskas in principe verjaart na 5 jaar te rekenen vanaf de 1ste januari van het jaar dat volgt op het jaar waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn. Enkel wanneer het gaat om de regularisatiebijdragen naar aanleiding van het begin van een zelfstandige activiteit, gaat de verjaringstermijn van 5 jaar later in, nl. op 1 januari van het 3de jaar dat volgt op het jaar waarin de bezigheid een aanvang nam. De bijdragen die verschuldigd zijn voor het aanvangsjaar van een zelfstandige activiteit, verjaren dus maar op 1 januari van het 8ste jaar dat volgt op het jaar waarin de zelfstandige activiteit werd opgestart.

De heer S heeft zijn aansluiting bij ACERTA als zelfstandige weliswaar stopgezet op 18 april 2012, maar werd later – ingevolge de ambtshalve schrapping door de RSZ – retroactief terug aangesloten vanaf het 3de kwartaal 2012. Er is hier geen sprake van een “*begin van bezigheid*”. Art. 38 §1 KB van 19 december 1967 in de voor dit geschil relevante versie bepaalt immers dat er maar een “*begin van bezigheid*” is “*wanneer geen enkele zelfstandige bezigheid werd uitgeoefend in de loop van het voorgaande burgerlijk kwartaal*”. In het voorgaande kwartaal, nl. het 2de kwartaal 2012, was de heer SIMONS ontegensprekelijk nog zelfstandige (nl. tot 18 april 2012). De bijzondere regel vervat in art. 49 KB van 19 december 1967, vindt bijgevolg geen toepassing.

De normale regel is van toepassing, zijnde een verjaringstermijn van 5 jaar dewelke aanvangt op de 1ste januari van het jaar dat volgt op het jaar waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn.

Concreet betekent dit dat voor de bijdragen die verschuldigd waren voor het 4de kwartaal 2012 de verjaringstermijn aanving op 1 januari 2013, om te verstrijken op 1 januari 2018. Eventuele stuitingsdaden moesten uiterlijk op 31 december 2017 gesteld worden.

De enige stuitingsdaad waarvan ACERTA gewag maakt, is haar aangetekende brief gedateerd op 19 december 2018, dewelke effectief aangetekend verstuurd werd op 31 december 2018.

Op 31 december 2018 was de verjaringstermijn voor wat betreft de bijdragen verschuldigd voor het 4de kwartaal 2012 evenwel reeds onherroepelijk verstreken. Deze brief kon zodoende voor wat betreft de bijdragen verschuldigd voor het 4de kwartaal 2012 geen verjaringsstuitende werking meer hebben.

Eerdere stuitingsdaden, zoals andere aangetekende brieven of een schulderkenning door de heer S of BOTECK (zie art. 2248 en 2249 Oud BW), blijken niet uit het dossier. Uit het loutere gegeven een aanvraag tot vrijstelling van betaling van bijdragen te richten aan de COMMISSIE VOOR VRIJSTELLING VAN BIJDAGEN kan geen schulderkenning afgeleid worden. Er liggen geen stukken voor waaruit zou kunnen blijken dat de heer S en/of BOTECK bij hun aanvraag op enigerlei wijze erkend hebben dat de bedragen waarop ACERTA aanspraak maakte door hen verschuldigd waren. Hetzelfde geldt voor de e-mail die de heer S op 7 oktober 2016 richtte aan ACERTA en waarin hij aangaf dat BOTECK bereid is om te overleggen naar een haalbare oplossing (stuk 7 ACERTA).

BOTECK voert dus terecht aan dat de vordering van ACERTA voor wat betreft het 4de kwartaal 2012 verjaard is. Een bedrag van 7.157,20 euro (3.514,66 euro uit hoofde van bijdragen, 3.396,51 euro uit hoofde van verhogingen art. 44 en 246,03 euro uit hoofde van verhogingen art. 44bis) werd dus door ACERTA ten onrechte ingekohierd. BOTECK kan in geen geval gehouden worden tot betaling van deze bedragen.

4.

BOTECK verwijst vervolgens naar het feit dat de heer S met een vonnis van 4 december 2017 verschoonbaar werd verklaard en houdt voor dat hierdoor *“zijn schulden werden kwijtgescholden”*. Volgens BOTECK zouden deze schulden hierdoor niet meer bij haar ingevorderd kunnen worden.

Uit de stukken blijkt dat de heer S met een vonnis van 4 december 2017 van de Rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Mechelen inderdaad verschoonbaar werd verklaard. In dit vonnis (stuk 4 BOTECK) wordt uitdrukkelijk verwezen naar de Faillissementswet. Deze wet werd intussen weliswaar opgeheven door de wet van 11

augustus 2017 houdende invoeging van het Boek XX “Insolventie van ondernemingen “ in het Wetboek van economisch recht (BS 11 september 2017), doch zij blijft van toepassing blijft op faillissementsprocedures die lopen op 1 mei 2018 (zie art. 70 wet van 11 augustus 2017). Aangezien het faillissement van de heer S werd geopend op 24 februari 2014, blijft de oude Faillissementswet (hierna “Faill.W.”) dus op hem van toepassing.

Art. 82, 1ste lid Faill.W. bepaalt het volgende:

“Indien de gefailleerde verschoonbaar wordt verklaard, kan hij niet meer vervolgd worden door zijn schuldeisers.”

Dit artikel bepaalt dus niet dat de schulden worden kwijtgescholden of tenietgaan. Het heeft enkel tot gevolg dat de schuldeisers van de verschoonbaar verklaarde gefailleerde niet meer ten aanzien van hem tot uitvoering kunnen overgaan.

De verschoonbaarheid is geen exceptie die de schuld zelf betreft, maar enkel de schuldenaar persoonlijk betreft (zie en vgl. Cass. 16 november 2001, C.00.0430.F en C.00.0433.F/1, <https://juportal.be>).

BOTECK kan zich dus niet beroepen op de verschoonbaarverklaring van de heer SIMONS. De verschoonbaarverklaring betreft enkel de heer S persoonlijk en houdt ten aanzien van BOTECK geen kwijtschelding in van de schulden waartoe BOTECK gehouden is op grond van haar hoofdelijke aansprakelijkheid ingevolge art. 15 §1, 3de lid KB nr. 38.

5.

Vervolgens houdt BOTECK voor dat ACERTA op 9 november 2017 een afrekening zou hebben overgemaakt waaruit zou blijken dat voor de kwartalen die ACERTA nu wenst in te vorderen via dwangbevel, ACERTA geen bijdragen vorderde. Tevens houdt BOTECK voor dat op 23 november 2017 namens haar een afbetalingsplan werd voorgesteld waarmee ACERTA is akkoord gegaan. BOTECK argumenteert dat op basis van de gevoerde correspondentie zij ervan kon uitgaan dat er geen bijdragen meer verschuldigd waren voor de periode 2012-2014.

Het hof stelt in de eerste plaats vast dat de afrekening van 9 november 2017 waarnaar BOTECK verwijst (stuk 5 BOTECK) in tegenstelling tot wat BOTECK voorhoudt, wel degelijk nog melding maakt van openstaande bijdragen en verhogingen voor het 3de kwartaal 2012 tot en met het 4de kwartaal 2014 (zie pagina 3 en 4 van dit stuk 5). Dat deze niet mee

vermeld worden als “meteen te betalen” of “te betalen vóór 20 december 2017” op de eerste bladzijde, doet hieraan geen afbreuk.

Uit het feit dat ACERTA op 1 december 2017 liet weten akkoord te zijn met het door de raadsman van BOTECK voorgestelde afbetalingsplan (dat enkel betrekking had op de periode van het 1ste tot het 4de kwartaal 2015, het 1ste tot het 3de kwartaal 2016 en het 1ste tot het 4de kwartaal 2017) valt niet af te leiden dat ACERTA ermee instemde dat er voor het overige geen openstaande schulden meer waren. Dat de raadsman van BOTECK onderaan haar afbetalingsplan vermeldde “Ik noteer dat na betaling van de laatste schijf op 15.09.2018 alle openstaande schulden per 09.11.2017 zullen voldaan zijn” doet hieraan geen afbreuk. Dit betreft een persoonlijke observatie, dewelke op geen enkele wijze door ACERTA bevestigd werd. Integendeel zelfs, in de e-mail waarmee ACERTA haar akkoord met het afbetalingsplan bevestigde, wordt uitdrukkelijk aangegeven dat als referte bij de betalingen moet vermeld worden “550211 369 periode 1/2015-4/2017” (onderlijning en nadruk door het hof). ACERTA geeft dus zelf aan dat het afbetalingsplan enkel betrekking heeft op bepaalde bijdragen voor een welbepaalde periode en dus geen betrekking heeft op enige andere periodes.

Bovendien zijn de bepalingen die het toepassingsgebied van het sociaal statuut der zelfstandigen omschrijven en de bijdrageplicht opleggen van openbare orde (zie en vgl. o.a. Cass. 8 oktober 1979, *Arr. Cass.* 1979 (80), p. 159-161; Arbh. Gent 3 mei 1991, *JTT* 1991, 333; Arbh. Antwerpen 16 oktober 1992, *JTT* 1993, 178; Arbh. Antwerpen 15 januari 1993, *RW* 1992-93, 1378; Arbh. Antwerpen 15 september 1995, *Soc. Kron.* 1996, 448; Arbh. Antwerpen (afd. Hasselt) 21 december 2001, *Limb. Rechtsl.* 2003, 50). De vorderingen die daarop steunen, zijn niet vatbaar voor het sluiten van een dading, afstand of rechtsverwerking. Zij kunnen enkel tenietgaan door verjaring. Het feit dat ACERTA de opmerking van de raadsman van BOTECK in de e-mail van 23 november 2017 (nl. “Ik noteer dat na betaling van de laatste schijf op 15.09.2018 alle openstaande schulden per 09.11.2017 zullen voldaan zijn”) niet uitdrukkelijk betwist en tegengesproken heeft, doet derhalve niet terzake. Er kon door ACERTA in geen geval afstand gedaan worden van het recht om de bijdragen die verschuldigd waren in te vorderen (voor zover niet verjaard). De bijdrageplicht wordt dus niet beïnvloed door de eventuele houding van het sociaal verzekeringsfonds.

BOTECK voert dus ten onrechte aan dat zij er op grond van de met ACERTA gevoerde briefwisseling van kon uitgaan dat er geen bijdragen meer verschuldigd waren voor de periode 2012 – 2014.

6.

Tenslotte betwist BOTECK de door ACERTA gemaakte afrekening.

6.1

BOTECK houdt in de eerste plaats voor dat ACERTA de bijdragen berekende op basis van de inkomsten die de heer S genoot in ENTEC nv en niet op basis van het inkomen dat hij ontving in BOTECK. Volgens haar zou ACERTA geen toelichting verschaffen omtrent de berekeningsbasis voor de sociale bijdragen die gevorderd worden voor het 4de kwartaal 2012 tot en met het 4de kwartaal 2014. Zij vraagt dat het hof – alvorens recht te doen – ACERTA zou bevelen toelichting te verschaffen omtrent deze berekeningsbasis.

De bijdragen die verschuldigd zijn tot en met het 4de kwartaal 2014 worden berekend op basis van *“de beroepsinkomsten [...] die betrekking hebben op het aanslagjaar waarvan het jaartal verwijst naar het tweede kalenderjaar dat onmiddellijk datgene voorafgaat waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn”* (art. 11 §2, 3de lid KB nr. 38, zoals van toepassing tot en met 31 december 2014). Concreet betekent dit dat het refertejaar het 3de kalenderjaar is voorafgaand aan dat waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn. Met ingang van 1 januari 2015 wijzigde de berekeningswijze van de bijdragen en worden deze berekend op basis van de beroepsinkomsten die betrekking hebben op het aanslagjaar waarvan het jaartal verwijst naar het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op datgene waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn. Dit wil zeggen dat de bijdragen voor een welbepaald jaar worden vastgesteld op basis van de inkomsten van datzelfde jaar. Deze wijziging gebeurde door de wet van 22 november 2013 houdende hervorming van de berekening van de sociale bijdragen voor zelfstandigen (BS 6 december 2013), dewelke in werking trad op 1 januari 2015 (art. 18). Deze wet bepaalt uitdrukkelijk het volgende in een overgangsbepaling (art. 17): *“De sociale bijdragen die betrekking hebben op kalenderkwartalen van onderwerping aan het sociaal statuut der zelfstandigen die de datum van inwerkingtreding van deze wet voorafgaan, worden berekend en geïnd overeenkomstig de van toepassing zijnde bepalingen zoals deze golden op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wet.”* Met andere woorden: de bijdragen die verschuldigd zijn voor het jaar 2014 en alle voorafgaande jaren worden berekend volgens het oude systeem.

Toegepast op het huidig dossier⁶:

- de bijdragen die verschuldigd zijn voor 2013 worden berekend op de inkomsten van het jaar 2010;

⁶ De bijdragen voor het jaar 2012 worden niet besproken, gezien deze omwille van de verjaring niet ingevorderd kunnen worden (zie hoger).

- de bijdragen die verschuldigd zijn voor 2014 worden berekend op de inkomsten van het jaar 2011.

Dat de heer S in 2010 en 2011 actief was bij ENTEC nv is irrelevant. Dat hij toen mogelijks hogere inkomsten genoot dan later bij BOTECK en dat er zodoende een discrepantie bestaat tussen de bijdragelast voor een bepaald jaar en de inkomsten voor datzelfde jaar is eveneens irrelevant. In antwoord op een prejudiciële vraag die aan het toenmalige Arbitragehof werd voorgelegd, antwoordde dit hof op 15 september 1999 dat het verschil in de berekeningswijze van de bijdragen verschuldigd door enerzijds zelfstandigen en anderzijds loontrekkenden en ambtenaren, met name het feit dat voor wat betreft de zelfstandigen de bijdragen niet berekend worden op basis van de inkomsten van het lopende jaar, berust op een objectief criterium (zie Arbitragehof nr. 100/99, 15 september 1999, www.const-court.be). Volgens het Arbitragehof schond de berekeningswijze voorzien in het art. 11 §2, 3de lid KB nr. 38 de art. 10 en 11 GW niet. Zo overwoog het Arbitragehof ondermeer: *“Kan de in het geding zijnde bepaling, in geval van daling van de inkomsten, er weliswaar toe leiden dat bijdragen moeten worden gedragen die niet in verhouding zijn tot de inkomsten van het lopende jaar, dan wordt die stand van zaken gecompenseerd door het feit dat de bijdragen die drie jaar later moeten worden betaald voor het lopende jaar, dienovereenkomstig zullen verminderen.”* (zie punt B.2.7 van het arrest). En nog: *“Zoals in B.2.7 is gesteld, zal elke schommeling van de inkomsten een weerslag hebben op de bijdragen die drie jaar later worden gevorderd. Heeft de zelfstandige die constante inkomsten heeft, het voordeel gedurende zijn gehele loopbaan gelijkwaardige bijdragen te betalen, dan betekent zulks nog niet dat de zelfstandige wiens inkomsten schommelen daarom wordt gediscrimineerd. Hij dient de nodige voorzieningen te treffen om de bijdragen te betalen die betrekking hebben op de gunstige jaren.”* (zie punt B.4.2 van het arrest) Dat de wetgever het later blijkbaar aangewezen achtte om de berekeningswijze aan te passen, betekent niet dat de eerdere berekeningswijze daardoor discriminerend zou zijn geworden.

De inkomsten waarop de bijdragen berekend worden, zijn de fiscaal vastgestelde inkomsten (art. 11 §2, 6de lid KB nr. 38 zoals van toepassing tot en met 31 december 2014; ook in de huidige regeling wordt de berekening gemaakt op basis van de fiscaal vastgestelde inkomsten, zie art. 11 §2, 7de en 8ste lid KB nr. 38 zoals van toepassing vanaf 1 januari 2015). Van zodra de inkomsten op fiscaal vlak zijn vastgesteld en definitief zijn geworden, bij uitputting of gebrek aan bezwaar, kunnen zij niet meer in vraag gesteld worden voor de arbeidsrechtbanken en arbeidshoven (zie en vgl. Cass. 14 januari 2002, AR S.01.009.F, *JTT* 2002, 115; Arbh. Brussel 14 september 2007, AR 48.617W, www.terralaboris.be).

ACERTA brengt het overzicht bij van de Inkomsten voor de verschillende jaren dat zij van de fiscus mocht ontvangen (stuk 9 ACERTA). Hieruit blijkt dat de fiscaal vastgestelde Inkomsten voor het jaar 2010 (bijdragen 2013) 36.472,00 euro bedroegen. Deze voor het jaar 2011 (bijdragen 2014) 75.889,40 euro. Uit niets blijkt dat de heer S het bedrag van de inkomsten zoals vastgesteld door de fiscus voor deze jaren ooit betwist heeft. Het bedrag van de inkomsten voor die jaren staat dus onwrikbaar vast en het arbeidshof kan en mag het niet wijzigen.

Omwille van het tijdsverloop tussen het jaar van de inkomstenverwerving enerzijds en dat van de bijdragebetaling anderzijds, werden in de bijdrageregeling zoals van toepassing op de bijdragen verschuldigd tot en met 31 december 2014, de beroepsinkomsten van het refertejaar aangepast aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen (art. 11 §3 KB nr. 38 zoals van toepassing tot en met 31 december 2014). Hiertoe worden zij vermenigvuldigd met een breuk, die in het begin van elk kalenderjaar door de Koning wordt vastgesteld. Voor het jaar 2013 bedroeg de breuk 499,59/457,73 (KB 12 december 2012, *BS* 31 december 2012, Ed. 2). Voor het jaar 2014 bedroeg de breuk 501,14/473,91 (KB 15 december 2013, *BS* 20 december 2013, Ed. 4).

Dit geeft:

- Berekeningsbasis bijdragen 2013
36.472,00 euro (fiscale inkomsten 2010) x 499,59/457,73
= 39.807,41 euro
- Berekeningsbasis bijdragen 2014
75.889,40 euro (fiscale inkomsten 2011) x 501,14/473,91
= 80.249,87 euro

Dit stemt overeen met de berekeningsbasis die door ACERTA in aanmerking genomen werd voor de berekening van de bijdragen (zie stuk 8 ACERTA, pagina 2, kolom 2).

ACERTA heeft dus niet meer gedaan dan de berekeningsbasis gehanteerd die werd opgelegd door de bepalingen van het KB nr. 38 zoals die van toepassing waren voor de berekening van de bijdragen verschuldigd voor de jaren 2013 en 2014.

Hetzelfde geldt voor de verhogingen die op de verschuldigde bijdragen werden berekend overeenkomstig art. 44 en art. 44bis KB 19 december 1967.

BOTECK vraagt dus volstrekt ten onrechte dat het hof ACERTA zou bevelen om alvorens recht te doen nog toelichting te verschaffen omtrent de berekeningsbasis van de door haar gevorderde bijdragen.

6.2

BOTECK voert in de tweede plaats aan dat ACERTA een bedrag van 5.729,10 euro verkeerd zou hebben *“toegerekend”*. Volgens de bijzonder summiere toelichting die BOTECK in haar conclusie geeft, zouden er bepaalde sociale bijdragen betaald zijn dewelke vervolgens door ACERTA zouden zijn aangerekend op nog openstaande bijdragen dewelke door de heer S verschuldigd waren voor de periode dat hij een mandaat bekleedde in ENTEC nv, daar waar de aanrekening had moeten gebeuren op de bijdragen die verschuldigd waren voor de periode van het mandaat bij BOTECK.

Het hof moet vaststellen dat het enige stuk dat door BOTECK bijgebracht wordt ter staving van haar beweringen, een door haarzelf opgesteld document is dat 2 pagina's beslaat (stuk 8 BOTECK).

Art. 870 Ger.W. bepaalt: *“Onverminderd artikel 8.4, lid 5, van het Burgerlijk Wetboek, moet iedere partij het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert.”*

Art. 8.4, lid 1 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt: *“Hij die meent een ander in rechte te kunnen aanspreken, moet de rechtshandelingen of feiten bewijzen die daaraan ten grondslag liggen.”* Het 2de lid van ditzelfde artikel bepaalt: *“Hij die beweert bevrijd te zijn, moet de rechtshandelingen of feiten bewijzen die zijn bewering ondersteunen.”* En het 3de lid bepaalt: *“Alle partijen zijn gehouden om mee te werken aan de bewijsvoering.”*

Het hof stelt vast dat de beweringen die voorkomen in het door BOTECK zelf geproduceerde stuk 8 door geen enkel stuk ondersteund worden. Er is sprake van betalingen, maar geen enkel betalingsbewijs ligt voor. Van één betaling wordt zelfs voorgehouden dat deze *“gecodeerd”* was en alsnog door ACERTA anders zou zijn aangewend, maar er ligt noch een betalingsbewijs, noch een bewijs van enige codering voor. Ook van de beweerde tegoeden, ligt geen enkel bewijs voor. Er wordt ook verwezen naar *“mailverkeer”*, maar ook dit wordt niet voorgelegd. Daarenboven is men van bepaalde beweringen klaarblijkelijk ook niet helemaal zeker, nu men deze zelf laat vergezeld gaan van een vraagteken (bv. op p. 2 *“bestemming naar oude schulden?”*).

ACERTA van haar kant brengt een e-mail bij waarin – in antwoord op een e-mail van de raadsman van de heer S van 9 november 2017 waarin de toerekeningen ook al aan

bod komen- het volgende wordt geantwoord: *“Bij nazicht zijn alle betalingen waar een mededeling bij stond vermeld aangewend zoals uitdrukkelijk gevraagd door klant”* (stuk 7 ACERTA).

Ondanks dat ACERTA reeds verschillende jaren terug aangaf dat de betalingen aangewend werden zoals gevraagd, blijft BOTECK zonder enige verdere staving van haar standpunt beweren dat bedragen niet correct zouden zijn toegerekend. Het verzoek van BOTECK om ACERTA te bevelen *“een duidelijke afrekening [....] waaruit blijkt hoe de betalingen die sedert 01.10.2012 werden uitgevoerd werden toegerekend”* voor te leggen, is gezien het ontbreken van enig concreet element dat aantoonst dat haar beweringen mogelijks terecht zijn, een louter speculatieve explorerende vordering waarbij gehoopt wordt dat het voorlegde stuk mogelijks iets ongunstigs voor ACERTA zou bevatten. Het hof ziet dan ook geen enkele reden om in te gaan op het verzoek van BOTECK.

7.

De bijdragen voor de periode gaande van het 1ste kwartaal 2013 tot en met het 4de kwartaal 2014 werden niet tijdig betaald, zodat de verhogingen in toepassing van art. 44 en art. 44bis KB 19 december 1967 door ACERTA terecht werden aangerekend.

BOTECK meent ten onrechte dat deze verhogingen niet verschuldigd zouden zijn.

8.

Uit al het voorgaande volgt dat BOTECK bij toepassing van art. 15 §1, 3de lid KB nr. 38 gehouden is tot de sommen vermeld in het kohier en het rekeninguittreksel gevoegd bij dwangbevel van 22 maart 2021, met uitzondering van het bedrag van 7.157,20 euro voor het 4de kwartaal 2012 (waarvan 3.514,66 euro uit hoofde van bijdragen, 3.396,51 euro uit hoofde van verhogingen art. 44 en 246,03 euro uit hoofde van verhogingen art. 44bis).

9.

Uiterst ondergeschikt vraagt BOTECK om het verschuldigde bedrag te mogen voldoen in schijven van 500,00 euro per maand.

In verband met het toekennen van afbetalingstermijnen geldt art. 1244 BW dat het volgende voorziet:

“De schuldenaar kan de schuldeiser niet verplichten betaling te ontvangen van een gedeelte van een schuld, al is die schuld ook deelbaar.

Maar de rechter kan, niettegenstaande ieder andersluidend beding, met inachtneming van de toestand der partijen, gebruik makend van deze bevoegdheid met grote omzichtigheid en daarbij rekening houdend met de termijnen die de schuldenaar reeds heeft genoten, gematigd uitstel verlenen voor de betaling en de vervolgingen doen schorsen, ook wanneer de schuld blijkt uit een andere authentieke akte dan een vonnis.”

Het hof beschikt dus over een appreciatiebevoegdheid en is niet verplicht om in te gaan op een verzoek tot het toekennen van afbetalingstermijnen. Zo het hof ingaat op een verzoek tot het toekennen van afbetalingstermijnen dient het daarbij de toestand van partijen in acht te nemen, evenals de termijn van uitstel die de schuldenaar reeds genoten heeft. Het toestaan van afbetalingstermijnen is een gunstmaatregel waarmee zorgzaam moet worden omgesprongen.

In dit geval is het hof van oordeel dat BOTECK weliswaar gevolgd kan worden haar verzoek om haar afbetalingstermijnen toe te staan voor wat betreft het principe, doch het door haar naar voor geschoven bedrag kan niet aanvaard worden. Dit zou immers betekenen dat de schuldeiser onredelijk lang, nl. meer dan 7 jaar, zou moeten wachten alvorens de schuld voldaan is. Bovendien gaat het om bijdragen verschuldigd voor de jaren 2013 en 2014 wat betekent dat BOTECK reeds verschillende jaren betalingsuitstel genoten heeft. Het hof is van oordeel dat het bedrag van 5.000,00 euro per maand zoals beslist door de arbeidsrechtbank meer dan redelijk is.

10.

Beide partijen vragen om de andere partij te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Het is in principe de “in het ongelijk gestelde partij” die moet worden veroordeeld tot de gerechtskosten (art. 1017, 1ste lid Ger.W.). Deze kosten omvatten ook de rechtsplegingsvergoeding (art. 1018, 6° Ger.W. en art. 1022 Ger.W.). De rechtsplegingsvergoeding is een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij (art. 1022, 1ste lid Ger.W.).

BOTECK moet als de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld worden tot de kosten. Zij heeft dus in alle geval geen recht op een rechtsplegingsvergoeding, noch in eerste aanleg, noch in hoger beroep. ACERTA maakt als in het gelijk gestelde partij terecht aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding, zowel voor wat betreft de procedure in eerste aanleg als de procedure in hoger beroep.

**OM DEZE REDENEN
BESLIST HET ARBEIDSHOF**

De Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werd nageleefd.

Het arbeidshof oordeelt op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben wat hierna volgt.

Het hoger beroep is ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Het bestreden vonnis wordt hervormd en opnieuw rechtdoend, zegt het hof voor recht dat de vordering van BOTECK gegrond is in de mate dat de vordering van ACERTA voor wat betreft het 4de kwartaal 2012 effectief verjaard is. Van het kohier en het rekeninguittreksel gevoegd bij het dwangbevel van 22 maart 2021 is een bedrag van 7.157,20 euro (3.514,66 euro uit hoofde van bijdragen 4de kwartaal 2012, 3.396,51 euro uit hoofde van verhogingen art. 44 en 246,03 euro uit hoofde van verhogingen art. 44bis) bijgevolg niet verschuldigd door BOTECK wegens verjaring en kan dit bedrag door ACERTA niet ingevorderd worden.

Voor het overige is het hoger beroep ongegrond en bevestigt het hof de betalingsfaciliteiten zoals toegestaan door de arbeidsrechtbank, met uitzondering van de datum van de eerste vervaldag. BOTECK wordt bijgevolg gemachtigd het aan ACERTA verschuldigde bedrag te betalen in maandelijkse schijven van 5.000,00 euro, waarvan de eerste is vastgelegd op 6 november 2022 en waarvan de laatste het saldo bevat. Bij niet-betaling op één der vervaldagen is het resterend saldo onmiddellijk opeisbaar zonder verdere ingebrekestelling.

De kosten van het geding in eerste aanleg en in hoger beroep worden ten laste gelegd van BOTECK overeenkomstig art. 1017, 1ste lid, Ger. W. en deze proceskosten worden door het hof als volgt vereffend, gelet op de opgaves van de partijen:

In hoofde van ACERTA:

- *3.250 euro rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg;
- *3.250 euro rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep;

In hoofde van BOTECK:

- *kosten betekening dwangbevel: 234,72 euro

Aldus gewezen en ondertekend door de negende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit :

voorzitter van de kamer,
raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
Bijgestaan door hoofdgrieffier

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 6 oktober 2022 door

, voorzitter van de kamer,
hoofdgriffier

